nominatim aut et prebendam canonicalis in vicem sibi connexi et correspondentia sunt
unius ad alterum ut in c. qui in summa et ibi no. in c. salvator et c. si quis
obiecerit Et hoc tenet Hostiensis et Io. an. et Collec. de cons. cum in et
Archid. et Io. an. de p. c. si clericus li. vi et s. clarius Guill. de monte lau
et Henr. de preben. si inter in cle. Ubi tenet quod quis ipsa de sua potestate et collecti
dat alium canonicatum super numerum sub expectatione preben. quam vacat prima
prebenda et sibi confertur eo ipso et per consequens confertur sibi et ille canonicatus
qui sibi vacavit cum preben. quia ille est pro quo prebenda fuit instituta et ad quem
habet correspondentiam et alter desinit esse Existens ergo sic ille qui habebat
unam canonicalem prebendam in una ecclesia et confertur alia prebenda cum canonicatu actualiter
et realiter distincta a prima confertur et per consequens novum canonicatum quia primus cano
nicatus remanet cum prebenda dimissa et ille qui vacavit cum prebenda quam
recipit confertur illam prebendam ut patet ex supradictis allegatis ergo confertur novum
beneficium ecclesiasticum realiter et actualiter distinctum ab alio quod dimit
tit ut ex se patet Et inconvenienter probatur de excess. preben. c. licet et de
preben. in cle. si inter habens igitur unam prebendam canonicalem in una ecclesia
que prebenda est dimissa per aliam a prima realiter et actualiter distinc
ta per permutationem ipsius confertur novum beneficium ecclesiasticum ab alio realiter dis
tinctum Sed illud est notorie contra ius quod aliquis sine canonica institu
tione superioris habeat beneficium ecclesiasticum igitur in ista consuetudine contrarius
tur pro spacio xl annorum de consue. c. fi. ut sit firma distinctionem doctorum
Quod autem prebende sunt tituli beneficiales et ecclesiastici et sunt in districte
quia eorum emolumenta per assignationes capitulares vel aliter inter se distinctam
habent et per consequens maioritatis et minoritatis in valore premiorum tamen quia per
tem prebende indubie dimittitur titulus beneficialis quem habebatur et novus acci
pitur et sic ad inducendam consuetudinem contrariis necessarium est spacium xl annorum
quia indubie hec consuetudo contra ius est Secundo tamen quia per permutationem nec cano
nicatus nec prebenda vel ipsa est titulus beneficialis quem prius habebatur di
mittitur ymo retinet canonicatum et prebendam canonicalis prius habuit tamen
et solum prebenda in certa portione fructuum canonicatuum contingens
assignata et sic sola qualitas mutatur et in isto tamen sufficiunt x annorum
quia istud canitatem habet et nullam repugnantiam annexam Et istam distinctionem
in istis terminis facit Hostiensis de consue. c. fi. et in fi. glo. ar. iii. q. i summa et
all. de rerum permu. Quaeritur utrum duo canonici in eadem ecclesia possint
inter se permutare prebendas suas Videtur per distinctionem premissam in secundo
tamen sic quia in primo non nisi cum auctoritate superioris quia ecclesiastica beneficia
permutantur Secundum probo sic quia magis iure dispositum nullus potest auctoritate
sua beneficium ecclesiasticum dimittere in quo est per superiorem canonice institu
tus intitulatus sed optans prebendam vacantem dimittit auctoritate propria quia ista
optio est contra ius dicens probatur de renunc. admonet et c. quod in dubi
is consequens ex terminis est notissimum et sic dicit iste non dimittit primam
quia que fuit ea vacante per assecutionem secunde ut in c. all. licet et c. si inter
Secundo quia demum quando non potest quis recipere secundum beneficium per cuius assecutionem
introducitur vacatio primi sine licentia superioris sub quo erat intitulatus
ut in dicto c. admonet et c. quod in dubiis et no. vii q. i placuit Et
plene per omnes in dicto c. admonet et c. quod in dubiis et no. vii q. i